

Publicerad 2007-04-22 21:24 av fallen

Ad nocendum potenses sumus

I botten av samvetet och livslusten

finns värdefulla ord att nämna:

- Det enda håll det kan sträva, är mot toppen!

och i ironisk masochism mot min själ

skrattar jag.

Så trött

men ändå så fri och levande

innesluten i tät dimma

omgiven av svåra beslut

och en tung börda.

Stoltheten över mina egna prestationer

utgör motivationen

Med tanke på vad stolthet har orsakat mig förr

Känns det mer oroväckande än betryggande.

Min stolthet överväger barmhärtighet

och gör mig kall och hungrig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fallen med Poeter.se id #15758 innehar upphovsrätten